

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010281
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614010281.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného N. F. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/92/2014 zo dňa 10.11.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/92/2014 zo dňa 10.11.2014 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom skutkovom a právnom stave obžalovaného N. F., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom A. č. XXX, okres Q. K., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany,

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný N. F. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Za tento prečin mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 24.11.2014, odvolanie prostredníctvom obhajkyne odôvodnil. Odvolanie podal proti výroku o treste. Uviedol, že trest, ktorý mu bol uložený, vzhľadom na okolnosti, za ktorých ho spáchal, sa mu zdá neprimerane vysoký. Súd vychádzal len z jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., a nezobral do úvahy i tú skutočnosť, že spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomostí a skúseností tak, ako má na mysli ustanovenie § 36 písm. b) Tr. zák.. Taktiež súd nemusel prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.. Dôvodil ďalej tým, že v žiadnom prípade nemal v úmysle mariť výkon rozhodnutia súdu. Výzva na nastúpenie do výkonu

trestu mu bola doručená dňa 22.4.2014, pričom termín nástupu do výkonu trestu bol v nej stanovený na najneskorší deň 17.4.2014. Z uvedeného vyplýva, že výzva mu bola doručená po termíne a nevedel, čo má v danej situácii robiť. Predpokladal, že mu príde nová výzva na nástup do výkonu trestu. Nemá s tým skúseností, nakoľko sa vždy snažil žiť životom čestného človeka. Túto skutočnosť preukazuje aj správa o povesti z miesta jeho bydliska. Len v čase, keď bol nezamestnaný si nemohol plniť vyživovaciu povinnosť voči deťom v súdom stanovenej výške, čo mu je veľmi ľúto. Má záujem dlžné výživné čo najskôr uhradiť, k čomu by mu pomohol trest kratšieho trvania. Už počas pobytu vo výkone trestu mal možnosť rozmyšľať o svojom ďalšom živote a zároveň si uvedomil svoje životné priority. Správa sa čo najlepšie, aby preukázal polepšenie. Získal si dôveru zamestnancov ÚVTOS - stal sa vedúcim izby a bol zaradený na vonkajšie pracovisko. Zárobok vo výkone trestu je veľmi nízky, preto po návrate na slobodu sa bude snažiť zamestnať a dlžné výživné, čo najskôr zaplatiť. Navrhol, aby odvolací súd prihládol na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. a po preskúmaní veci zrušil rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody s tým, že rozhodne o treste kratšieho trvania.

Príslušný prokurátor sa k dôvodom písomne podaného odvolania obžalovaného nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný i jeho obhajkyňa trvali na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihládol i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Z obsahu predloženej veci, najmä zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zistiteľné, že obžalovaný N. F. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a po poučení o jeho právach i podľa § 257 ods. 1 Tr. por., urobil vyhlásenie o priznaní viny ku skutku právne kvalifikovanom ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Týmto prejavom sa obžalovaný vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní. Zároveň týmto vyhlásením prejavil súhlas, aby mu súd uložil trest bez dokazovania viny. Správny a zákonu zodpovedajúci bol postup súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, a tiež rozhodnutie súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny. Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Krajský súd však bol povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu súvisiaci s prijatím vyhlásenia obžalovaného a tiež bol povinný preskúmať, či zistený skutok bol správne právne posúdený.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci konštatuje, že konanie obžalovaného N. F. popísané vo výrokovvej časti rozsudku okresného súdu zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol odvolateľom napadnutý, krajský súd po jeho preskúmaní zistil, že trest odňatia slobody tak, ako bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa je neprimeraný a nezodpovedá základným zásadám ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. Zákonodarca pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. vymedzil trestnú sadzbu až na 2 roky.

Krajský súd pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok a pohnútku a tiež osobu, jeho pomery a možnosti nápravy, pohľadujúce i príťažujúce okolnosti, vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k jeho spáchaniu (zásada proporcionality trestu). Nie je možné opomenúť, že trest je tiež jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona.

Tu krajský súd pripomína, že v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. sú uvedené konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska obžalovaný N. F. je rozvedený, žije sám v rodinnom dome, ktorého je spoluvlastníkom. V mieste bydliska sa správa v zmysle zásad občianskeho spolunažívania. Prejednávaný pre priestupok nebol. V odpise registra trestov má tri záznamy o odsúdení z rokov 2004, 2012 a naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24.1.2014, ktoré rozhodnutie sa stalo právoplatné dňa 11.3.2014 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trest si aktuálne vykonáva. Všetky tri záznamy v odpise registra trestov sa týkajú prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. Z týchto záznamov v odpise registra trestov možno nepochybne vyvodíť, že obžalovaný je osoba náchylná k páchaniu trestnej činnosti, avšak inej povahy ako je teraz súdený skutok. U obžalovaného teda ide o všeobecnú recidívu. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa nemusel na predchádzajúce odsúdenia prihliadať a nemusel túto skutočnosť vyhodnotiť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., krajský súd sa s takýmto tvrdením odvolateľa nestotožňuje. Ide síce o odsúdenia za trestný čin inej povahy, ale o opakované odsúdenia pre ten istý skutok a v neposlednom rade treba prihliadať i na tú skutočnosť, že od posledného odsúdenia uplynula krátka doba, keď sa obžalovaný dopustil teraz súdeného skutku. Všetky tieto skutočnosti sú natoľko významné, že je potrebné ich vyhodnotiť ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák.. Naproti tomu nebolo možné opomenúť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Takýto jeho prejav a postoj k spáchanému trestnému činu bolo potrebné vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák.. Inú poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery krajský súd nezistil. Výhrady obžalovaného, že pri ukladaní trestu malo byť prihliadnuté i na tú skutočnosť, že spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomosti a skúseností tak, ako má na mysli § 36 písm. b) Tr. zák., sú neopodstatnené. V súdnom prípade sa obžalovaný dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák. Vzhľadom na povahu a charakter tohto prečinu nebolo potrebné, aby obžalovaný mal nejaké bohaté životné skúsenosti, resp. aby mal vyššie vzdelanie ako má. K tomu, aby v dostatočnej miere vedel posúdiť nesprávnosť svojho konania, a aby si vedel uvedomiť jeho závažnosť postačovalo rešpektovať výzvu na nastúpenie do výkonu trestu, ktorá mu bola doručená dňa 9.4.2014 a následne uložená na pošte dňa 10.4.2014. Za situácie, keď u obžalovaného bola zistená remíza poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, potom bola možnosť obžalovanému uložiť trest odňatia slobody podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. v základnej trestnej sadzbe, t.j. až na 2 roky. Trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov tak, ako ho uložil súd prvého stupňa považuje odvolací súd za trest síce uložený v zákonom určenej trestnej sadzbe, ale neprimeraný a v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák.. Takto uložený trest považoval odvolací súd za príliš prísny a má za to, že i trest kratšieho trvania a to vo výmere 4 mesiacov splní svoj účel u obžalovaného, bude dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a tiež dostatočný pre výchovu obžalovaného, aby viedol riadny život a viac sa trestnej činnosti nedopúšťal.

Pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do najmiernejšieho ústavu s minimálnym stupňom stráženia bolo rozhodujúce, že nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže odvolanie obžalovaného N. F. bolo dôvodné krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám tak, ako je uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.